

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 37. dan, 7. travnja 2022.

Nakana:

Molimo da se ovog dana svatko od nas može predati kao živa žrtva Bogu, dajući sve što u sebi imamo za one koji se žrtvuju na žrtveniku udobnosti.

Sveto pismo:

„Zaklinjem vas dakle, braćo, milosrdem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu i Bogu milu - kao svoje duhovno bogoslužje.“ (Rim 12, 1)

Razmatranje:

»Uznesena je Marija na nebo, raduju se anđeli, hvaleći blagoslivljaju Gospoda!«

Predragi vjernici! Mi nemamo izravnih povijesnih podataka o životu Majke Božje poslije Uzašašća Kristova niti znamo sigurno, kada i gdje je umrla. Ali vjera je Crkve Božje od najstarijih vremena, da je ne samo duša Majke Božje u nebu nego i tijelo Njezino, koje se je poslije smrti opet sjedinilo s dušom i uzneseno na nebo, a da se nije nikada raspalo u grobu. Čitava Crkva, i ona koja uči, i ona koja sluša, sigurna je s obzirom na činjenicu Uznesenja Majke Božje. I tako se evo ovaj uzvišeni blagdan Majke Božje već mnogo vjekova slavi u čitavoj Crkvi, pa evo posebnom pobožnošću i u našoj domovini.

No na što se oslanja vjerovanje Crkve Božje, da je duša i tijelo Majke Božje u nebu, da je Ona uznesena na nebo? Oslanja se na činjenicu, da je ona Majka Isusa Krista, Sina Božjega, koji nije nikad imao ništa zajedničko s đavlom i kraljevstvom njegovim ili bio pod vlašću njegovom, nego je bio uvijek u najoštrijoj opreci s njime i pobjednik nad njime, pa tako i Njegova presveta Majka. A kraljevstvo đavlovo obuhvaća i grijeh i smrt. Pa kao što je Majka Božja bila bez grijeha začeta i izuzeta od grijeha, tako je bila izuzeta i od smrti. Umrla je doduše kao i Sin Njezin, ali nije bila podložna zakonu smrti, i tijelo Njezino nije se nikada raspalo u grobu, nego se iza smrti opet sjedinilo s dušom i bilo uzneseno na nebo.

Sveti Ivan Damašćanski, veliki štovatelj Majke Božje, divnim riječima obrazlaže ovu činjenicu: »Danas (veli isti) sveti i živi kovčeg Boga živoga, koji je u svojoj utrobi začeo svoga Stvoritelja, počiva u hramu Gospodnjem, koji nije načinjen nikakvim rukama. I kliče David, Njezin roditelj i s njime igraju anđeli, slave arhanđeli, sile veličaju, poglavarstva kliču, vlasti se raduju, vesele se gospodstva, prijestolja svetkuju, hvale kerubini i slavu Njezinu propovijedaju serafini.

Danas raj od raskošna novoga Adama prima živi raj, u kojem je zasađena drvo života, u kom je pokrivena

naša golotinja. Danas neokaljana Djeвица, koja nije zaprljana nikakvim zemaljskim težnjama nego othranjena nebeskim mislima, nije se vratila u zemlju: nego, jer je živo nebo, smještena je u nebeskim dvorima. Iz koje je naime svima potekao život, kako bi Ona kušala smrt?

Nego prilagođuje se zakonu, donesenom od Onoga, kojeg je rodila; i kao kćerka staroga Adama, podvrgla se staroj presudi (jer i Sin Njezin koji je sam život, nije je odbio); a kao Majka Boga živoga, k Njemu je dostojno uznesena. Eva, koja je poslušala glas zmije, biva osuđena na bol rađanja i na smrt i smještena u pretpaklu. No kako bi proždírala smrt Ovu, uistinu blaženu, koja je poslušala riječ Božju i bi puna djelovanjem Duha Svetoga, te na pozdrav anđeoski bez požude i djelovanja muža začne Sina Božjega i bez bola ga rodi i sva se Bogu posveti? Kako bi raspadljivost zahvatila ono tijelo, koje je primilo Život? Ovome je (tijelu) spremljen ravan i laki put u nebo. Ako naime, veli Život i Istina Krist: 'Gdje sam ja, tamo će biti i sluga moj' – kako ne bi još više bila s njime Majka?« (Or. 2. de Dormit.)

Blagdani su Majke Božje bili oduvijek radost za svako plemenito kršćansko srce. Jer Njezina slava i naša je slava. Njezina čast i naša je čast. Tako je evo i s blagdanom Uznesenja Majke Božje. No kao što svaki blagdan pruža veliku pouku kršćaninu, tako je pruža i blagdan Uznesenja Majke Božje.

Njezino tijelo nije se raspalo u grobu nego je uzneseno na nebo. To je posebna povlastica Majke Božje. Naše je tijelo podložno zakonu smrti i raspast će se jednom u grobu kao i onih, koji su umrli prije nas. Ali i to naše ponižena tijelo, određeno je, ukoliko čovjek premine u milosti Božjoj, da bude jednom proslavljena u nebu i da se sjedini u sjaju s dušom, kojoj je služio kao oruđe na ovome svijetu. Pa kad neodoljivom težnjom žudimo za tim časom, onda valja izabrati onaj put, kojim je pošla i Majka Božja. Taj nam je put označilo Sveto Pismo riječima: »Gloriam praecedit humilitas! - Poniznost prethodi slavi.« (Izr 15, 33)

bl. Alojzije Stepinac
propovijed u katedrali na blagdan Velike Gospe
15. 8. 1941. (1. dio)

Molitva:

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zla. Amen.